

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11CoEk/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4304116695
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Janigloš
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4304116695.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mareka Janigloša a členiek senátu JUDr. Evy Šiškovéj a JUDr. Dariny Vargovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, C., o vymozenie sumy 589,89 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 11Er/478/2004 a u súdneho exekútora JUDr. Ladislava Jakubca, Zámocká 30, Bratislava pod sp. zn. EX 2268/23 (pôvodne vedená u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Záhradnícka 60, Bratislava pod sp. zn. EX 2232/07), o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 11Er/478/2004-43 zo dňa 17. októbra 2024, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Levice (ďalej ako „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením vyhlásil exekúciu za neprípustnú (výrok I.) a exekúciu zastavil (výrok II.).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ust. § 41 ods. 2 (v znení účinnom do 31. augusta 2005), ust. § 57 ods. 1 písm. g), § 58 ods. 1 a § 243h ods. 1 vety prvej (v znení účinnom do 31. marca 2017) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.

3. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd uviedol, že poverením zo dňa 08. 11. 2024 poveril súdneho exekútora Ing. Bc. Karola Nagya vykonaním exekúcie na podklade vykonateľnej notárskej zápisnice, ktorá bola spísaná na notárskom úrade notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom sp. zn. N 1495/2004, Nz 24498/2004 zo dňa 21. 03. 2004.

4. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 18. 07. 2007 vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., ktorému vec postúpil na ďalšie konanie. Nástupcom tohto súdneho exekútora sa neskôr stal súdny exekútor JUDr. Ladislav Jakubec.

5. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že exekúcia je vedená na podklade notárskej zápisnice, ktorej právnym základom je Zmluva o úvere č. 4280248 zo dňa 20. 10. 2003, uzatvorená medzi oprávneným a povinným, na základe ktorej sa oprávnený zaviazal poskytnúť povinnému úver vo výške 12.000,- Sk (398,33 eur), ktorý sa povinný zaviazal vrátiť zvýšený o poplatok vo výške 4.320,- Sk (143,40 eur), teda celkovo vrátiť sumu 16.320,- Sk (541,72 eur), v 6 dvojtýždňových splátkach po 2.720,- Sk (90,29 eur). V notárskej zápisnici povinný, zastúpený Mgr. Tomášom Kušnírom (na základe písomného plnomocenstva uvedeného v Zmluve o úvere zo dňa 20. 10. 2003), uznal záväzky vyplývajúce z

uvedenej zmluvy o úvere a vyjadril súhlas s jej vykonateľnosťou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku ako exekučného titulu, na podklade ktorého je možné exekúciu vykonať.

6. V zmysle vyššie uvedeného súd prvej inštancie právny úkon v podobe splnomocnenia za účelom uznania dlhu posúdil ako právny úkon, ktorý je v rozpore s ust. § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zastupovať iného nemôže ten, záujmy koho sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Potom takéto splnomocnenie je pre obchádzanie zákona neplatným právnym úkonom. Nadväzujúc na absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorým je splnomocnenie na spísanie notárskej zápisnice, ktorým došlo jednak k uznaniu záväzku povinného ako aj k určeniu lehoty na plnenie, mal súd prvej inštancie za zrejmé, že ani exekučný titul (notárska zápisnica) nemôže byť exekučným titulom oprávňujúcim viesť voči povinnému nútený výkon povinnosti vymedzenej v exekučnom titule. Nakoľko v konaní absentuje riadny exekučný titul, na ktorého podklade by bolo možné danú exekúciu viesť, súd prvej inštancie exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zároveň exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku zastavil.

7. O trovách konania si súd prvej inštancie vymienil rozhodnúť samostatným uznesením po právoplatnosti napadnutého uznesenia.

8. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol v zákonom stanovenej lehote a v celom rozsahu odvolaním oprávnený a to z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) Civilného sporového poriadku, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Oprávnený v odvolaní uviedol, že nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie ohľadne „vadnosti“ udeleného plnomocenstva na spísanie notárskej zápisnice. V tejto súvislosti uviedol, že v danom prípade ide o hmotnoprávne zastúpenie povinného podľa § 22 v nadväznosti na ust. § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré bolo udelené advokátovi Mgr. Tomášovi Kušnírovi. Zdôraznil, že povinný ako dlžník mohol kedykoľvek po uzatvorení zmluvy o úvere udelené plnomocenstvo v zmysle ust. § 33b Občianskeho zákonníka v platnom znení odvolať, pričom tak povinný neurobil. Uviedol, že udelením plnomocenstva sa povinný ako dlžník nevzdal svojich práv na uznanie záväzku, iba rozšíril možnosť uznania záväzku za jeho osobu aj na osobu splnomocniteľa, v danom prípade advokáta. Platné právne predpisy povinnému nebránili v tom, aby dobrovoľne sám uznal záväzok zo zmluvy o úvere, pričom výška záväzku bola povinnému známa, kedy bol povinný opakovane vyzývaný na úhradu jeho záväzku a oprávnený vždy špecifikoval aktuálnu výšku dlžnej sumy.

10. Oprávnený sa ďalej nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého citovaná notárska zápisnica nebola spôsobilým exekučným titulom z dôvodu, že povinný platne nespĺnomocnil Mgr. Tomáša Kušníra svojím zastupovaním. Uviedol, že pokiaľ sa zákonodarca rozhodol zaviesť do právneho poriadku notársku zápisnicu ako exekučný titul, nepochybne tým prejavil svoj záujem o posilnenie riešenia sporov medzi účastníkmi právnych vzťahov predovšetkým mimosúdnym spôsobom, teda zákon účastníkom hmotnoprávneho vzťahu za istých podmienok dovolil, aby si zabezpečili exekučný titul bez toho, aby ich vec z hľadiska hmotného práva preskúmal v občianskom súdnom konaní a vyniesol o tom definitívne a záväzné rozhodnutie súd. Ak by mal exekučný súd vykonať takéto preskúmavanie veci v rámci exekučného konania, muselo by to byť v zákone výslovne uvedené, pretože takéto preskúmavanie ide nad rámec preskúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu.

11. Oprávnený má za to, že plnomocenstvo udelené Mgr. Kušnírovi je platné a nie je ho možné kvalifikovať ako konanie, ktoré je v rozpore so záujmami povinného. Plnomocenstvo na zastupovanie bolo súčasťou zmluvy a bolo dojednané jasne, určito a zrozumiteľne. Splnomocnenec (Mgr. Kušnír) konal v medziach plnomocenstva a neprekročil svoje oprávnenia uvedené v predmetnom plnomocenstve. Konanie Mgr. Kušníra (uznanie záväzku) nemožno kvalifikovať ako konanie v rozpore so záujmami povinného, ktorý dlhodobo ignoroval výzvy oprávneného a neplnil si svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania a jeho záväzky voči oprávnenému sa rozšírili. V prípade, ak by k uznaniu dlhu nedošlo a tento stav by trval ešte dlhšie, v dôsledku plynúcich úrokov

z omeškania by sa pohľadávka oprávneného zvýšila ešte viac. Z uvedeného vyplýva, že splnomocnenec Mgr. Kušnír konal v záujme dlžníka. Ďalej oprávnený poukázal na zásadu „favor contractus“ (teória zachovania platnosti zmlúv v záujme zachovania právnej istoty účastníkov zmluvy), na ust. § 23 Občianskeho zákonníka a dodal, že dohoda o plnomocenstve je z objektívneho hľadiska ako celok udržateľná, na základe čoho ju nemožno považovať za absolútne neplatnú.

12. Záverom oprávnený skonštatoval, že plnomocenstvo bolo riadne podpísané navrhovateľom aj zvoleným zástupcom, na základe čoho v danom prípade nemožno hovoriť o absencii niektorej z náležitostí vôle, ktorú si nemožno zamieňať s ľahkovážnosťou druhej zmluvnej strany. V tomto smere oprávnený poukázal na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013. Povinný bol pri uzavieraní zmluvy dobre informovaný o následkoch udeleného plnomocenstva, avšak bol ľahostajný. Uvedenému konaniu povinného nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti zmlúv. Zároveň má za to, že exekučný súd ani nebol oprávnený ex offo skúmať platnosť dojednaného plnomocenstva, skúmať, či boli splnené náležitosti vôle a iné, keďže povinný nemá postavenie spotrebiteľa a navyše bol to práve povinný, koho konanie (ignorácia existujúceho a nepremiľčaného dlhu) by bolo možné kvalifikovať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Postup súdu prvej inštancie považuje oprávnený za v rozpore so zásadou pacta sunt servanda, ktorým zároveň došlo k porušeniu princípu rovnosti strán v konaní a v neposlednom rade k porušeniu základného princípu exekučného konania, ktorým je princíp ochrany oprávneného v exekučnom konaní. Notárska zápisnica bola predmetom skúmania zo strany súdu prvej inštancie už pri rozhodovaní o udelení poverenia súdnemu exekútorovi a v tomto štádiu konania uznal exekučný titul za súladný, na základe čoho udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie.

13. Oprávnený odvolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Povinný sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadril.

15. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ust. § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), viazaný rozsahom odvolania oprávneného, odvolacími dôvodmi, ako i zisteným skutkovým stavom (ust. § 379, § 380 ods. 1, 2, § 383 CSP) prejednal podané odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 17. 10. 2024 podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne, pričom sa stotožnil i s jeho odôvodnením.

16. Z predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že oprávnený sa svojím návrhom doručeným pôvodnému súdnemu exekútorovi Ing. Bc. Karolovi Nagyovi domáhal vykonania exekúcie proti povinnému vymožením sumy 17.771,- Sk (589,89 eur) s príslušenstvom. Ako exekučný titul označil notársku zápisnicu zo dňa 21. 03. 2004 č. N 1495/2004, NZ 24498/2004, ktorú vyhotovil notár JUDr. Ondrej Ďuriač (č. I. 4 až 5 súdneho spisu). Súdny exekútor Ing. Bc. Karol Nagy doručil dňa 24. 06. 2004 súdu prvej inštancie žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ku ktorej pripojil návrh na vykonanie exekúcie, predmetnú notársku zápisnicu a Zmluvu o úvere č. 4280248 zo dňa 20. 10. 2003, ktorej súčasťou boli i všeobecné podmienky poskytnutia úveru (č. I. 2 až 8 súdneho spisu). Na základe žiadosti súdu zo dňa 02. 08. 2004 doručil súdny exekútor dňa 13. 09. 2004 upresnenie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 30. 08. 2004 (č. I. 13 až 14 súdneho spisu). Súd prvej inštancie následne poverením zo dňa 08. 11. 2004 poveril súdneho exekútora Ing. Bc. Karola Nagya vykonaním exekúcie (č. I. 16 súdneho spisu). Dňa 11. 06. 2007 bol súdu prvej inštancie doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, o ktorom súd rozhodol uznesením č. k. 11Er/478/2004-22 zo dňa 18. 07. 2007 tak, že návrhu oprávneného vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením a exekúciu vyhlásil za neprípustnú (výrok I.) a exekúciu zastavil (výrok II.).

17. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD. bol dňa 31. 10. 2023 odvolaný z funkcie a jeho náhradníkom sa stal JUDr. Ladislav Jakubec, Exekútorový úrad so sídlom Zámocká 30, 81 101 Bratislava.

18. Dňa 01. 04. 2025 bolo na Krajský súd v Nitre doručené oznámenie spoločnosti Advocate s.r.o., IČO: 36 865 141 o ukončení právneho zastúpenia a poskytovania právnych služieb pre oprávneného.

19. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

20. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

21. Podľa § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, exekúciu možno vykonať aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

22. Podľa § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného.

23. Odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte toho, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

24. V danom prípade súd prvej inštancie skúmal, či bol exekučný titul - notárska zápisnica vydaný v súlade so zákonom, realizoval teda svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona, a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorým je oprávnenie posúdiť, či predmetný exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Vydaním poverenia na vykonanie exekúcie táto povinnosť exekučného súdu nezanikla, pretože exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný počas celého exekučného konania (t. j. po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie) skúmať, či exekučný titul bol vydaný v súlade so zákonom. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania, a to nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, ale napr. aj na účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (I. ÚS 456/2011).

25. V prejednávanej veci niet sporu o tom, že skutkový a právny základ exekučného titulu je zmluva o úvere, uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 20. 10. 2003, ktorou sa oprávnený zaviazal ako veriteľ poskytnúť povinnému ako dlžníkovi úver a povinný sa zaviazal uhradiť oprávnenému poskytnutý úver zvýšený o príslušné poplatky. Zároveň povinný ako dlžník v predmetnej zmluve o úvere splnomocnil advokáta Mgr. Tomáša Kušníra na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t. j. aby v jeho mene uznal jeho dlh z úveru tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným exekučným titulom.

26. Vzhľadom k tomu, že notárska zápisnica ako exekučný titul musí spĺňať zákonom predpísané náležitosti a musí byť spísaná predpísaným spôsobom, je potrebné pri tomto exekučnom titule skúmať, či povinný, ktorý sa spísania Notárskej zápisnice osobne nezúčastnil, ale na spísanie notárskej zápisnice splnomocnil ďalšiu osobu (Mgr. Tomáša Kušníra), bol pri tomto úkone riadne zastúpený, a či povinného vyhlásenie o uznaní dlhu obsiahnuté v notárskej zápisnici zaväzuje. V prípade splnenia zákonných náležitostí treba notársku zápisnicu považovať za verejnú listinu, ktorá osvedčuje pravdivosť údajov v nej uvedených až do doby, pokiaľ nie je preukázaný opak.

27. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie správne preskúmaval splnomocnenie udelené povinným Mgr. Tomášovi Kušnírovi v zmluve o úvere, a rovnako správne sa zaoberal aj tým, či Mgr. Tomáš Kušnír mohol zastupovať povinného pri spisovaní notárskej zápisnice v zmysle ust. § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého z možnosti zastupovať sú vylúčené osoby, ktorých záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného, pretože právne úkony osôb, ktoré nespĺňajú náležitosti upravené v § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka spôsobujú absolútnu neplatnosť takýchto právnych úkonov, a to bez ohľadu na skutočnosť, či o tom účastníci právneho úkonu vedeli. V tomto smere odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, prijal záver, že

splnomocnenie udelené povinným Mgr. Tomášovi Kušnírovi v zmluve o úvere nie je platným právnym úkonom, v dôsledku čoho Mgr. Tomáš Kušník nemohol pred notárom platne vyhlásiť uznanie záväzku z úverovej zmluvy a súhlasiť s vykonateľnosťou notárskej zápisnice v mene povinného, a to pre rozpor záujmov splnomocneného zástupcu a zastúpeného v zmysle ust. § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uvedený rozpor podľa názoru odvolacieho súdu spočíval v tom, že zástupca povinného, ktorý ho pri uznaní dlhu a spísaní notárskej zápisnice zastupoval, bol určený priamo v zmluve o úvere oprávneným, v dôsledku čoho v prípade Mgr. Tomáša Kušníra išlo o osobu známu iba oprávnenému a zvolenú výlučne oprávneným, bez možnosti ovplyvnenia tohto výberu zo strany povinného. Ďalej je potrebné uviesť, že zmluvná voľnosť povinného pri zvolení si splnomocneného zástupcu bola obmedzená, pretože pri jedinej možnej variante konkrétneho mena zástupcu povinného, vyplývajúcej a zakomponovanej priamo do predtlaču už vopred pripravenej zmluvy o úvere, nemožno hovoriť o žiadnej slobodnej vôli povinného. Oprávnený a povinný dňa 20. 10. 2003 uzavreli zmluvu o úvere, súčasťou ktorej (vo forme predtlaču) je uvedený text o splnomocnení advokáta Mgr. Tomáša Kušníra povinným na uznanie záväzku z úveru v mene povinného v notárskej zápisnici ako exekučnom titule tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre súdny výkon rozhodnutia podľa § 274 písm. e) OSP, resp. pre exekúciu podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku na celý jeho majetok, do výšky vzniknutej pohľadávky (alebo jej zostatku v prípade čiastočného splatenia jeho dlhu) a jej príslušenstva. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na to, že zastúpenie povinného Mgr. Tomášom Kušnírom vzniklo súčasne s uzavretím zmluvy o úvere, teda v čase, keď žiadny dlh povinného neexistoval, nebola známa ani jeho výška (spolu s úrokmi), a preto povinný nemohol ani dlh uznať, či splnomocniť iného na takéto uznanie dlhu, pretože nie je prípustné, aby sa niekto vzdal práva, ktoré môže vzniknúť až v budúcnosti.

28. Z uvedených dôvodov treba dohodu o plnomocenstve považovať v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka za neplatnú. Pokiaľ teda plnomocenstvo nebolo udelené platne, nemohli z neskorších právnych úkonov uskutočnených splnomocneným zástupcom povinného vzniknúť právne účinky pre osobu, v mene ktorej konal. Z neplatne udeleného plnomocenstva nevyplynuli teda právne účinky vykonaného právneho úkonu (uznania dlhu) v mene povinného a predložená notárska zápisnica nemôže byť spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať. Navyše je potrebné zdôrazniť aj tú skutočnosť, že súčasťou notárskej zápisnice bolo vyhlásenie zástupcu povinného o tom, že povinný zaplatí uznaný dlh v lehote, ktorú určil pravdepodobne zástupca povinného sám bez toho, aby mu povinný udelil na takýto úkon plnú moc (viď č. I. 4 až 5 súdneho spisu, z ktorého je zrejmé, že predmetná Notárska zápisnica bola spísaná notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom dňa 21. 03. 2004, pričom povinný sa prostredníctvom zástupcu zaviazal splatiť dlh v lehote do 29. 03. 2004). Následkom uvedeného konania Mgr. Tomáša Kušníra je, že povinný bol zaviazaný na splatenie svojho dlhu v lehote, o ktorej nemal s najväčšou pravdepodobnosťou ani vedomosť, rovnako ako nemal vedomosť ani o výške dlhu, ktorý má zaplatiť.

29. Keďže predmetná Notárska zápisnica zo dňa 21. 03. 2004 aj podľa názoru odvolacieho súdu nespĺňa podmienky materiálne vykonateľného exekučného titulu, pretože bola spísaná na základe neplatného právneho úkonu (dohody o plnomocenstve), odvolací súd považoval postup súdu prvej inštancie, ktorý exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju, za vecne správny, a preto odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

30. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému povinnému síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania preukázateľne nevznikli, odvolací súd rozhodol, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že povinnému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

31. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).